

Spolujízda z hlediska soukromého a veřejného práva

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje právnímu režimu spolujízdy v České republice. Za spolujízdu je pro účely práce označena jakákoliv přeprava více fyzických osob v rámci jednoho automobilu. V práci je tak analyzován a hodnocen právní režim nejčastějších forem spolujízdy, které lidé v běžném životě zažívají, jako je spolujízda prostá spočívající v nekomerčním sdílení volného místa ve vozidle a spolujízda komerční zastoupená taxislužbou. Opomenuty nejsou ani dopravní aplikace a přeprava, která je jejich prostřednictvím realizována. Pro naplnění cíle práce bylo třeba analyzovat soukromoprávní i veřejnoprávní aspekt spolujízdy, a to z důvodu provázanosti soukromoprávních a veřejnoprávních norem v oblasti přepravy osob.

V první části dochází k vymezení samotného pojmu spolujízdy a představení tradičních forem spolujízdy. Pro snadnější orientaci je představena i relevantní právní úprava, která se týká silniční přepravy osob.

Druhá část je věnována prosté spolujízdě. Z hlediska soukromého práva je podrobně analyzován možný právní poměr mezi osobami, které se prosté spolujízdy účastní. Smluvní závazky, které během takové přepravy mohou vzniknout, jsou podrobněji vyloženy s důrazem na smlouvu o přepravě osob a smlouvu příkazní. V práci dochází k upozornění na rozdíly, které jednotlivé smluvní režimy mohou přinášet. V rámci veřejného práva je poté zkoumáno, které právní předpisy se prosté spolujízdy týkají a za jakých podmínek.

Ve třetí části je na právní úpravě taxislužby poukázáno na právní rozdíly, které přináší komerční provozování přepravy osob. Důraz je kladen na normy veřejného práva, zejména na zákon o silniční dopravě včetně jeho schválené novely. Opomenuty ale nejsou ani cenové předpisy a předpisy týkající se provozu na pozemních komunikacích. Z hlediska soukromého práva jsou zkoumány změny, které přináší občanský zákoník do právního poměru mezi dopravcem v postavení podnikatele a cestujícím.

Část čtvrtá krátce pojednává o dopravních aplikacích a fenoménu tzv. sdílené ekonomiky. Na základě předchozích částí je řešena právní kvalifikace přepravy, která je přes dopravní aplikace zprostředkována.